

Kırmızı Karalama

– Gizli Özne · 16 Şubat 2011

Yüzümde metresine kırmızı karanfil almış
Taşralı tüccar mutluluğu
Yüzümde kırık bir şişeyi andıran yanık izi
Yüzümde raconun kırmızı pelerini, savrulan
Yüzümde kırmızımı tanımamış bir boğa, kör karanlıkta kavrulan
Yüzümde o zarif öfkenin bıraktığı çözülmez bilmece...

Kuş vuruyorum çatallı sapanımla
Hadi
Tek koluyla savaşarak tarihe geçen
Bir halk kahramanı gibi
Abart kendini
Yüzüm seni yeterince pohpohlamaya yetecek kadar
Yüzsüz bilmece
Ahşap bir evin içinde çılgın şiirler yanıyor,
O tanıdık turuncu ajandanın sayfalarından kopan
Yüzümde bir yosmaya ait hayat mücadelesi

Kediler oynaşiyor
Her çocuk bana koşuyor
Her anne beni doğuruyor
Her kadın bana ağlıyor
Her babayığit efkara dem tutmuş
Kahve köşelerinde zamanı unutmuş
Yüzümde molotof kokteyli
Yüzümde pis bir bakış
Yüzüm kambur bir oğlan intihara sayılı günü kalan

Yüzümde inliyorsun inim inim, parçalandıkça her yalan
Defolup gidesi gözlerini oyuyorum rengi ellerimi yakan
Kimliği tespit edilemeyen her ihanetine ahdediyorum
Yüzümle acıyorum sana
Çığlar düşüyor saçlarımdan yakana
Kahredici bir akşam üstü

Kaçıp gidiyorum
Sen ıssız bir ormanda terk
Bir başına
Zavallı